

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Forordningen om Amtstueoppebørsler af 8. Juli 1840 opkrævedes de Skatter og Afgifter m. m., der i Landdistrikterne opkræves af Amtstuerne, i Købstæderne af Magistraterne, d. v. s. de kgl. udnævnte Borgmestre, hvor saadanne fandtes og ellers af de af Kongen udnævnte Byfogeder. Da disse sidste indtil Loven Nr. 112 af 1. Marts 1919 imidlertid tillige som Formænd for Byraadene forestod den kommunale Forvaltning, havde der næsten overalt udviklet sig den Praksis, at Arbejdet med Skatteopkrævningen udførtes af de kommunale Myndigheder og Tjenestemænd, saaledes at den kongelige Oppebørselsmyndigheds Virksomhed væsentligst indskrænkedes sig til Udfærdigelse og Indsendelse af de foreskrevne Kvartalsregnskaber. Denne Ordning fæstnedes, efter at Arbejdet med Opkrævningen hos Skatteyderne af Indkomst- og Formueskatten til Staten og til Dels af Ejendomsskylden ved Skattelovene af 1903 var henlagt til Kommunerne, og er ligeledes bibeholdt, efter at den Byfogederne hidtil tillagte Oppebørselsmyndighed ved fornævnte Lov af 1. Marts 1919 overførtes til de byrådsvalgte Borgmestre. I Overensstemmelse hermed blev der ved Finansministeriets Cirkulære af 7. Juni 1919 givet disse sidste en almindelig Tilsladelse til at lade Arbejdet med Skatteopkrævningen udføre ved de kommunale Myndigheder, saaledes at den de byrådsvalgte Borgmeste efter Loven paahvilende Oppebørselsmyndighed i det væsentligste indskrænker sig til at forestaa den formelle Regnskabsaflæggelse overfor Centraladministrationen.

For de Købstæders Vedkommende, hvor der fandtes særlige kongelige Borgmestre, havde Forholdet med Hensyn til Opkrævningen i Almindelighed udviklet sig paa samme Maade som i de andre Købstæder, saaledes at det egentlige Arbejde med Opkrævningen hos Skatteyderne udførtes ved de kommunale Myndigheder. Ved Loven af 1. Marts 1919 opretholdtes foreløbig de kongelige Borgmesterembeder i samme Omfang som hidtil, og den Ordning, der nødvendiggjordes af nævnte Lov for saa vidt angik Købstæder med byrådsvalgte Borgmestre, havde saaledes ikke direkte Gyldighed for Købstæderne med kongelige Borg-

mestre, men desuagtet vil det af det anførte ses, at Arbejdet med Opkrævningen i alle de paagældende Købstæder i det væsentligste var ordnet paa samme Maade.

Derimod indførtes der for de 4 Købstæder i de sønderjydske Landsdele, for hvilke Forordningen af 8. Juli 1840 og Loven af 1. Marts 1919 først fik Gyldighed efter Indlemmelsen i Danmark, en noget afvigende Ordning, idet selve Opkrævningen af Skatterne vel ogsaa her foregaar ved de kommunale Myndigheder, men saaledes at disse indbetaler og afregner Skattebeløbene til den Amtstue, i hvis Distrikt Købstaden er beliggende.

Omend Oppebørsler af Statsskatterne og Regnskabsaflæggelsen for disse efter den foran anførte Ordning i det store og hele hidtil har kunnet gennemføres uden altfor store Vanskeligheder, har det dog vist sig, at den Borgmestrene herefter tillagte Stilling paa forskellig Maade lider af Mangler og Uklarheder, der baade vanskeliggør en effektiv Kontrol fra Centraladministrationens Side og i paakommende Tilfælde kan medføre Vanskeligheder ved Afgørelsen af Spørgsmaal om Ansvaret for Oppebørslerne overfor Statskassen og dettes Fordeling mellem Borgmesteren og Kommunen. Borgmestrene staar formelt som fuldt ansvarlige overfor Statskassen, men — bortset fra, at de almindelige Bestemmelser om Kassebetjentes Ansvar som Regel ikke vil være fuldt anvendelige paa de byrådsvalgte Borgmestre — er Forholdet, som anført, det, at Arbejdet med Oppebørslen og det dermed forbundne reelle Ansvar som Regel er hos de kommunale Myndigheder. Man maa derfor anse det for rettest, at den formelle Ordning bringes i Overensstemmelse med det virkelige Forhold, saaledes at Opkrævningen, Regnskabsførelsen og Ansvaret for samme i sin Helhed ogsaa formelt overføres til Kommunerne, hvorefter den Borgmestrene hidtil paahvilende Funktion helt bortfalder. Paa den anden Side vil det under Hensyn til de Beløb, de her omhandlede direkte Statsskatter andrager, være af afgørende Betydning for hele Finansadministrationen, at man med Sikkerhed kan paaregne, at de i hvert Fald i alt væsentligt indgaar behørigt i Statskassen til de fastsatte Terminer,